

Příběhy našich sousedů

Olga Tichá

Scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovali: Adéla Hatinová, Anna Anděla Kořínková, David Wojaczek

Pedagogické vedení: Bc. Štěpánka Krejčíková

Základní a mateřská škola Dolní Beřkovice, příspěvková organizace

Nádražní 250

Dolní Beřkovice, 277 01

Fotky maminky paní Tiché v knize syna Karla Tichého

Paní Olga Tichá, rozená Fraňková, žije v Dolních Beřkovicích u Mělníka. V roce 1948 jí byly tři roky. Zažila, jak jejímu tatínkovi Františku Fraňkovi znárodnili kožedělnou firmu Kozak.

Druhý den ráno musel tatínek odevzdat klíče a už nám nic nepatřilo a sebrali nám i vklady, hotovost i nějaké cennosti.

Nejprve je chtěli vystěhovat z vlastního bytu na hájenku, nakonec dostali holobyt na zámku v Dolních Beřkovicích. Během základní školy musela jako vykořisťovatelka čelit útokům ze strany ředitele školy.

Ve škole v první třídě to bylo tak, že tam učil pan řídící a on proti mně celkem nic neměl, já jsem se kdysi kamarádila i s jeho dcerkou, ale on musel dávat najevo, jak mě nenávidí a jak mě trestá za to, že jsem vykořisťovatelka. Toho pětadvacátého února jsem musela stát v koutě za trest, co jsem. Tam jsem brečela, protože jsem nevěděla, proč tam v tom koutě jsem. Já jsem tak úplně tu politickou situaci nevnímala. Nedocházelo mi to, i když jsem doma slyšela ledacos. Tak mě vyhodil za dveře, že na takového zmetka se nemůže koukat a aby mě neviděl. Tam jsem řvala ještě víc. A v přízemí byl byt pro řídícího. Když mě paní řídící, slyšela bulit na chodbě, došla pro mě a vzala mě domů, uvařila mi kakao a dala mi,

nacukrované buchty, které voněly vanilkou... Jenomže zazvonil zvonek, byla přestávka a pan řídící šel dolu na svačinu. Já jsem zbledla, protože jsem myslela, že když nestojím za dveřmi na hanbě, tak co se mnou udělá, proto jsem se schovala pod stůl. Paní řídící mě vylovila a byl jako mílius.

Problémy se jí nevyhnuly ani při pozdějším studiu. Kvůli režimu musela jít na zemědělské zahradnické učiliště do Liběchova, kam chodily děti nepřátelských rodin. Později se na ni ale usmálo štěstí a dostala se na střední školu do Děčína. I tak se studium neobešlo bez potíží. Jednoho dne si pro ni přijela do školy StB a odvezla ji z neznámého důvodu k výslechu.

A mně se začalo dělat špatně, jednak z té houpačky na té židličce a z toho jeho řevu. Trochu se mi zvedal žaludek. Bylo tam umyvadlo, proto jsem se zeptala, jestli bych se mohla opláchnout. On řekl: „Vid', to by se ti líbilo,“ a nesměla jsem se jít opláchnout. On měl před sebou nějaké papíry, o kterých jsem nevěděla, co to je. Jenže mně už bylo potom tak strašně špatně, že všechno, co jsem měla k snídani a možná i k večeři, tak se ocitlo na těch papírech a ještě na něm. Později jsem si uvědomila, že mě to zachránilo před podpisem spolupráce s StB.

Natáčení rozhovoru s paní Tichou 4. 5. 2022

Největší životní ránu dostala paní Tichá, když jí bylo devatenáct.

Když jsem se vracela po Vánocích do školy do Děčína, tak to bylo druhého ledna, tak mi tady na nádraží vlak přejel obě nohy.

Paní Tichá ležela půl roku v nemocnici, kam jí spolužáci nosili učení, aby s nimi mohla postoupit do dalšího ročníku, a následně strávila 2 měsíce v Rehabilitačním ústavu v Kladrubech, kde ji učili chodit s protézami obou nohou. Přestože osud nebyl k paní Tiché vždy přívětivý, udržuje si neuvěřitelný optimismus. Studovala univerzitu třetího věku se zaměřením na dějiny a pracuje pro Červený kříž.

Úvodní workshop s panem Šimkem

Vybírání úryvků z rozhovoru 16. 5. 2022

Natáčení audio reportáže v Signál rádiu v Mladé Boleslavi 25. 5. 2022

Anna Anděla Kořínková

David Wojaczek

Adéla Hatinová